

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXIX. številka 692 datum 22. 2. 2026

PASTIRSKO PISMO MARIBORSKEGA NADŠKOFA METROPOLITA MSGR. ALOJZIJA CVIKLA ZA 6. NEDELJO MED LETOM, 15. FEBRUARJA 2026

Drage sestre, dragi bratje!

Prihodnjo nedeljo bomo po naših župnijah izbirali nove člane župnijskih pastoralnih svetov (ŽPS) za naslednji petletni mandat. To so pomembni župnijski sodelavci, ki župniku pomagajo na raznovrstnih področjih vodenja župnije. **ŽPS predstavlja in izraža edinstvo v različnosti karizem, služb in stanov v župniji. Spodbuja in omogoča soodgovornost in sodelovanje vseh vernikov pri pastoralnem delu v župniji na področju oznanjevanja, bogoslužja in dobroteljnosti ter pri tem povezuje delo duhovnika in laikov.**

V naši krajevni Cerkvi so župnijski pastoralni sveti že utečeno telo sodelavcev, ki pa se stalno prenavlja in skupaj z župnikom išče ustrezne pristope za pastoralno delo v župniji. Župnik kot voditelj je gotovo vesel vsakega dobronamernega nasveta. Dobri svetovalci pa niso tisti, ki imajo vedno prav ali ki najhitreje ponudijo rešitev. Prav tako niso tisti, ki želijo prevladati ali uveljaviti lastno mnenje. **Dobri svetovalci so ljudje, pri katerih zaznamo notranji mir, zanesljivost, odprtost za druge, zdravo kritičnost, vizijo, prepoznavanje izzivov, pogled v prihodnost, zaupanje v Božjo previdnost ...** Njihova beseda ne razdvaja, ampak povezuje. Njihova navzočnost ne stopnjuje napetosti, ampak ustvarja prostor zaupanja. V takšnem ozračju lahko skupnost raste in sprejema odločitve, ki niso sad trenutnega razpoloženja, temveč skupnega razločevanja.

Ko boste torej naslednjo nedeljo izbirali nove člane župnijskega sveta, imejte v mislih tovrstne ljudi: **naj bodo to zaupanja vredne osebe, ki imajo čut za Cerkev in želijo s svojimi talenti graditi občestvo. Z vso odgovornostjo naredite to izbiro, saj se tiče prav vseh v vaših župnijah in pastoralnih enotah.**

V iskreni želji, da bi v postnem času, ki je pred nami, poglobili svojo vero in se na ta način pripravili na obhajanje velike noči, ter v iskreni želji, da izberete primerne člane ŽPS za naslednji petletni mandat, vas pozdravljam in na vas kličem Božji blagoslov.

Spoštovani! Vabljeni, da **do 22. februarja** oddate svoje predloge, enega ali več faranov, **ki so na dobrem glasu in bi z življenjem po veri** sodili v župnijski pastoralni svet. V ta namen bo v cerkvi, na vidnem mestu, škatla – zbiralnik, v katerega boste oddali list z vašimi kandidati.

Le-te bomo z zdajšnjim ŽPS-tom pregledali in predlagane kandidate povabili k sodelovanju. V času izbora molimo za modro odločitev!

Pon., 16. 2. Julijana	Ob 17. uri za + Ano Iršič
Tor., 17. 2. Sedem us. servitov	Ob 17. uri za + Hermino Karlatec in vse + Šajstnikove
	<i>Post se ne konča s pepelom, ampak s praznim grobom ... Vsaka odpoved, vsaka molitev, vsako dejanje ljubezni nas pripravlja na veliko noč ...</i> <i>ko Bog premaga temo in smrt.</i> <i>Postni čas je pot iz teme v svetlobo ... iz suženjstva greha v svobodo ... iz žalosti v veselje ... V ospredju torej ni odpoved hrani, temveč veliko globlje sporočilo.</i>
Sre., 18. 2. PEPELNICA Strogi post	Ob 8. uri za + Ivanko in Feliksa Helbla <i>Blagoslov pepela in obred pepeljenja</i>
Čet., 19. 2. Teodat	Ob 17. uri za + Slavka Ladineka
Pet., 20. 2. Leon Sicilski	Ob 17. uri pobožnost križevega pota, <u>nato daritev</u> za vse + Breznikove
Sob., 21. 2. Irena (Mira)	Ob 17. uri za + Marijo Strah <i>med daritvijo blagoslov pepela in obred pepeljenja; po maši srečanje veroučencev 3. razreda in staršev</i>
Ned., 22. 2. PRVA POSTNA NEDELJA	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>med daritvijo blagoslov pepela in obred pepeljenja</i> Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Jožefo in Antona Reka, 2 sinova: Stanka in Franca, Štefko Sešel ter vse + na Šletnagovem <i>med daritvijo blagoslov pepela in obred pepeljenja</i>

Kristjani v postnem času, to je v času pred veliko nočjo, molimo **križev pot**, ki služi kot **duhovna priprava na praznik Jezusovega vstajenja**. Če pride nekdo, ki ni kristjan, v cerkev, bo verjetno kaj hitro vprašal, kaj pomeni 14 podob na stenah v nekaterih cerkvah? Gre za križev pot, latinsko mu rečemo **via crucis**, ki je likovna upodobitev Jezusovega trpljenja od trenutka, ko je bil Jezus pred Poncijem Pilatom obsojen na smrt, vse do zadnje postaje, ko ga položijo v grob. Križev pot ima svojo utemeljitev v evangelijski pripovedi. V zgodovini se je oblikovala pobožnost, ki kristjana spominja, da je naše krščansko življenje v hoji za Kristusom. Jezus sam nas vabi: **»Če hoče kdo priti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj«** (Lk 9,23). V srednjem veku so bili **Frančiškovi bratje** tisti, ki so pospeševali to pobožnost, posebej v Sveti deželi. V tem se je posebno odlikoval **sv. Leonard Portomavriški** (1676–1751). Napisal je čudovit križev pot, ki ga molimo še danes. Sicer pa je v svojem življenju blagoslovil več kot 570 novih križevih potov. **Rdeča nit njegovega življenja je bila misel, da je Božji Sin umrl za vsakega izmed nas**. Iz tega sta izhajala pobuda in vabilo ljudem, naj **pogosto premišlujejo Gospodovo trpljenje**. Človek tako podoživlja Jezusov križev pot ob besedi, sliki ali kakšni drugi upodobitvi. Človek mora v doživljanje vključiti svoja čutila, mora slišati, videti ...

Križev pot je tako človeški ... Jezus povsem človeško trpi, prenaša križ, pada, se srečuje z ljudmi, sprejema usmiljene poglede, pomoč ... *Kdo se v tej »kalvariji« ne bi našel?* Ne glede na to, kako uspešni ali neuspešni smo ... koliko imamo ali nimamo ... kakšnega značaja smo, smo koleriki ali sangviniki, smo veseli ali zagrenjeni ... Jezus je padel ... padamo tudi mi. Jezus vstane in s tem pokaže pot vsakemu izmed nas. Padec ni katastrofa ... padec ni konec sveta. Božje, sveto je, da človek vstane in gre naprej. Križ, obup, žalost, bolečina, trpljenje ... vse to **»prisili«** človeka, da pogleda resnici v oči. Jezusov križev pot je pot, kjer ni obvozov, kjer ni sprenevedanja ... **Križev pot je pot resnice**.

Postni čas s križevim potom nam razkriva resnico o Jezusu in o nas samih ... Resnica križevega pota je tudi naša resnica ... Resnica, ki svoj dokončni smisel dobi v praznem grobu v velikonočnem jutru ... jutru našega odrešenja.

POSTNA POSTAVA 2026

Postni čas v letu 2026 se začne na **pepelnično sredo, 18. februarja 2026**, in se zaključuje z **večerno mašo velikega četrta, 2. aprila 2026**, ko nastopi **sveto velikonočno tridnevje**. Cerkev za postni čas določa posebne oblike spokornosti:

Strogi post je na pepelnično sredo (18. 2.) in na veliki petek (3. 4.). Ta dva dneva se le enkrat na dan do sitega najemo in se vzdržimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do dopolnjenega 60. leta. **Samo zdržek od mesnih jedi je na vse petke v letu**. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta. Kadar je praznik (cerkveni ali državni) na petek ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb ...), post in zdržek odpadeta!

Zunaj in znotraj ...

Duhovnik Jože pripoveduje: »Ded po mamini strani je bil rojen leta 1889. Ko je bil star 25 let, se je pričela prva svetovna vojna. Cesar ga je tako kot mnoge druge slovenske mladeniče poklical k orožju. Štiri leta je preživel na bojišču v Galiciji, po koncu vojne pa se je vrnil domov. Teta, njegova hči, mi je povedala, da je **na vrh zloženih oblek v kovčku vedno položil razpelo**. Čez dobrih dvajset let je stari oče Valentin doživel še drugo svetovno vojno. Dobro je že znano, kakšne grozote so se med vojno, še bolj pa po njej, dogajale v Rovtah in okolici.

Premišljuje, koliko trpljenja je doživel moj ded. Najprej kot mladenič na fronti, potem pa kot oče v svojem kraju. Koliko krvi, ran, smrti in uničenja je videl in izkusil! Kako ga je moralo vse to spreminjati in prizadevati! Iskati je moral odgovore, zakaj je svet takšen, od kod zlo. **V veri v »Kristusa Križanega, ki je božja moč in modrost«** (1 Kor 1, 24), **je našel skrivnostno tolažbo. Zato je razpelo postalo kakor pečat na njegovi obleki, »oblekel je Kristusa«** (prim. Gal 4, 27).

Skušam primerjati njegov in moj čas ... Površni pogled daje vtis, da živimo v nekakšnem rajju ... Vojne opazujemo od daleč, nismo ne lačni ne goli ne brez strehe nad glavo. Če more več dni biti glavna tema poročil Prevčeva pobegla smučka, potem nam res ne more biti hudo. Zlo naj bi potemtakem danes ne imelo veliko moči. Tako se vsaj zdi ...

Pronicljivo čutilo duha zaznava bistveno več: vidi oči, ki jim je žalost izsušila solze ... začuti grenkobo, ki se skriva za nasmehom ... čuti tesnobo, ki je skuša prekriti glasna popevka. Če le naše srce ni otopelo, potem spoznavamo, da smo potopljeni v morje bolečine in trpljenja.«

Približno 50 otrok prihaja k verouku ... Z vsakim tedensko preživim slabo uro ... Razumem, da s svojim obnašanjem sporočajo, kaj doživljajo doma ... Hitro morem začutiti veselje ... pa tudi njihov nemir, žalost ... in celo strah v očeh ...

Nič kaj drugače ni pri nas, odraslih ... Če kdo nosi obvezo ali uporablja bergle, takoj vemo, da se je poškodoval. Težje pa opazimo, kar se dogaja znotraj človeka. Mnogi v sebi nosijo bolečine, stiske in trpljenje, ki jih neizkušeno oko hitro spregleda.

V postnem času bomo premišljevali Kristusovo trpljenje ... Vemo, da je bilo križanje strašno ... a ne pozabimo, da je bila Jezusova muka v vrtu Getsemani, ko je bila njegova »duša žalostna do smrti«, še večja. Tudi zato, ker ga njegovi učenci pustijo samega: »Mar niste mogli eno uro čuti z menoj?«

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju

Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredí Mlinarič, župnik);
<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>